

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 45C/163/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215206131
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7215206131.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Andreou Galdunovou v právnej veci navrhovateľa K. Q., R.. XX.XX.XXXX, D. J., T. X, zast. splnomocnenou zástupkyňou X.. C. W., N., D. I. XX, XXX XX I. proti odporcovi K. Q.Á., R.. X.X.XXXX, D. J., Z. XX, zast. splnomocnenou zástupkyňou K. Q., D. J., Z. XX, v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu takto

rozhodol:

Z r u š u j e vyživovaciú povinnosť navrhovateľa K. Q. na odporcu K. Q. R.. X.X.XXXX, určenú rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 41P/277/2012 zo dňa 26.6.2013 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 7Co/66/2013-137 zo dňa 27.2.2014 počnúc dňom 1.4.2015.

Účastníkom ani štátu náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 11.3.2015 domáhal, aby súd zrušil jeho vyživovaciú povinnosť voči odporcovi ako plnoletému dieťaťu s odôvodnením, že tento v marci 2015 ukončil svoje štúdium na vysokej škole B. J., F. C. I., čím ukončil prípravu na svoje budúce povolanie, a teda navrhovateľovi zanikla jeho vyživovacia povinnosť.

Odporca písomným vyjadrením doručeným súdu dňa 7.5.2015 súhlasil so zrušením vyživovacej povinnosti navrhovateľa.

Podľa ust. § 115a) O.s.p. na prejednanie vo veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a cit. zák. ustanovenia, súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, nakoľko boli splnené podmienky na vyhlásenie rozsudku bez nariadenia pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie a to najmä rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 7Co/66/2013-137 zo dňa 27.2.2014 a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom č.k. 7Co/66/2013-137 zo dňa 27.2.2014 Krajský súd v Košiciach rozhodol tak, že zmenil rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom tak, že zvýšil výživné od navrhovateľa na odporcu naposledy

určené rozsudkom Okresného súdu Košice I č.k. 22P/146/2005-89 zo dňa 18.12.2007 zo sumy 56,43 € na 130 € mesačne od 18.10.2012 do budúcnosti.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia spolu nežijú prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ust. § 91 ods. 1 zákona č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní s účinnosťou od 1.9.2008, dňom nasledujúcim po dni, keď žiak vykonal úspešne záverečnú skúšku, maturitnú skúšku, záverečnú pomaturitnú skúšku alebo absolventskú skúšku, prestáva byť žiakom školy.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom trvá dovtedy kým deti nie sú schopné samé živiť. Schopnosť dieťaťa, aby sa živilo samo nie je závislá od veku dieťaťa. Odporca dosiahol vek plnoletosti, ukončil vysokoškolské štúdium z čoho súd ustálil, že je schopný sám sa živiť, a preto rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa počnúc dňom 1.4.2015.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p., podľa ktorého navrhovateľovi i napriek plnému úspechu v konaní náhradu trov konania nepriznal, nakoľko navrhovateľovi trovy konania nevznikli a neúspešná odporkyňa na ich náhradu právo nemá.

Štát nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. g) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov je konanie o vzájomnej vyživovacej povinnosti rodičov a detí od poplatku oslobodené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice II v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 204 ods. 1 O.s.p. v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh a súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).